

ע"פ 5299/10/16 - גיא יוסי ושות' בע"מ נגד אליהו משה

בית הדין הארצי לעבודה

עפ"ס 5299-10-16

ניתן ביום 20 נובמבר 2016

בפני כב' הנשיא יגאל פליטמן

המערער

גיא יוסי ושות' בע"מ

המשיב

-
אליהו משה
בשם המבקשת - עו"ד אברי רב-הון
בשם המשיב - עו"ד עידן קורנברג

פסק דין

הנשיא יגאל פליטמן

1. לפניי ערעור על החלטת שופטת בית הדין האזורי בחיפה (השופטת דלית גילה; סע"ש 2111-04-16), שלא לפסול עצמה מלישב בדין בתובענה שהגיש המשיב.

ההליך בבית הדין האזורי

2. ביום 3.4.2016 הגיש המשיב בקשה לבית הדין האזורי בחיפה לקבלת זכויות שונות מכוח תקופת העסקתו אצל המערערת שהסתיימה זה מכבר, ואשר לטענתו לא שולמו לו כדין.

3. ביום 4.4.2016 ניתנה החלטת בית הדין האזורי בחיפה על ידי השופטת גילה, בה זומנו הצדדים לדיון מוקדם ליום 29.12.2016.

4. ביום 5.5.2016 הגישה המערערת כתב הגנה בתביעה בו דחתה את טענות המשיב.

5. ביום 28.8.2016 הגישה המערערת בקשה לפסילת מותב בית הדין, זאת בשל תלונה שהגיש ב"כ המערערת, עו"ד רב-הון, לנציבות תלונות הציבור על השופטים כנגד השופטת גילה ביום 22.12.2009, ואשר החלטה לגביה ניתנה על ידי הנציב ביום 11.5.2010. ברקע להגשת התלונה עמדו אירועים שהתרחשו במסגרת דיון בתביעה אישית שהגיש ב"כ המערערת כנגד מעסיקתו לשעבר בשנת 2007 (ע"ב 3566/07).

6. בהחלטתה מיום 25.9.2016 דחתה השופטת גילה את בקשת המערערת לפסילתה וקבעה כי "עצם הגשת תלונה על שופט אין בו די, כדי לבסס עילה לפסילתו; זאת - בין אם התקבלה התלונה, באם אם לאו. על אחת כמה וכמה, במצב כמו בתיק הקודם, כאשר המותב בראשותי המשיך לשמוע את התביעה, שם, אחרי החלטת הנציב, עד תומה, עת נדחתה במלואה, בפסק-הדין, עליו לא הוגש ערעור. זאת ועוד

עמוד 1

- בתיק הקודם היה מדובר בתיק אישי של עו"ד רב-הון, כתובע, ואילו בתיק הנוכחי הוא משמש בא-כוחו של צד ואין כל חשש, וודאי לא חשש ממשי, למשוא פנים בניהול המשפט על ידי, עקב קבלה חלקית של תלונתו, בתיק הקודם".

7. עוד ציינה השופטת כי הצדדים ידעו על הרכב מותב בית הדין האזורי כבר ביום 4.4.2016 עת ניתנה ההחלטה המזמנת את הצדדים לדיון מוקדם ואף על פי כן נמנעה המערערת מלבקש את פסלות המותב ואף הגישה כתב הגנה חודשים מספר לפני בקשתה לפסילת המותב.

הערעור

8. בערעורו שלפניי שב ב"כ המערער וטען, בעיקרו של דבר, את הטענות שהעלה בבית הדין האזורי בבקשת הפסלות. ב"כ המערער הדגיש שלאחר שהתלונן לנציבות התלונות על שופטים ותלונות נמצאה מוצדקת, הרי שקיים חשש ממשי למשוא פנים של כבוד השופטת בניהול התביעה הנוכחית, ובשל כך היה על בית הדין לפסול עצמו מלדון בתביעה ולהעבירה למותב אחר. עוד טען ב"כ המערער כי בקשת הפסלות הוגשה במועד הראוי לכך, שכן ניתן היה להגישה עד לשיבתו הראשונה של בית הדין, כאשר זו נקבעה כאמור ליום 29.12.2016.

הכרעה

9. לאחר שנתתי דעתי לכלל החומר שהובא לפניי ולנסיבות העניין, הגעתי למסקנה כי דין הערעור להידחות. טעמי לכך אבאר להלן.

10. הלכה היא כי **"מעצם היותה הבקשה לפסלות שופטת בן-המסלול להצלבד על שופט אישית ועל מערכת השפיטה, מתחייבות ראיית משמעותית ולשם הוכחת קיומה של עילת פסלות"** (ראו למשל עפ"ס 31944-03-12 פנחס מורגנשטיין - בנקה מזרחי המאוחד בע"מ, ניתן ביום 4.4.2012). עילת הפסלות תיבחן באמת מידה אובייקטיבית ואידיאלית בחינת חושם של בעלי הדין ובאיכוסם אובה שקפתם הסובייקטיבית (ראו למשל, עפ"ס 57019-01-11 ליאתחן - בן עליזה חנושות, ניתן ביום 21.2.2011). זאת ועוד. ככלל, חזקה היא **"כיהושופט היושב בדיון, מקצועי ומיומן ובידול לבחון את העניינים המובאים בפניו ללא משוא פנים. אף כללהוא, כיינתן משקל לרבלעמדת השופט הסבור כי אינו מנוע מלישב בדיון, וערכאת הערעור לא תערב בחוות דעתו שלהשופט הסבור כי בידול לנהל את ההליך באובייקטיביות, אלא במקרים קיצוניים בלבד"** (עפ"ס 16943-11-11 חברה ישראלית למוביליס בע"מ - אבנר מאירי, ניתן ביום 26.1.2012 והאסמכתאות שם; וראו גם עפ"ס 28458-10-11 עמותת אנואר לקידום מעמדה אישה - אומימה מחאמיד, ניתן ביום 10.11.2011 והאסמכתאות שם).

11. במקרה דנן, השופטת גילה קבעה בהחלטתה כי אין כל עילה לפסילתה מלישב בדיון בתביעת המערער, וכי העובדה שישבה בדיון בתביעה אישית קודמת שהגיש ב"כ המערערת כמו גם התלונה שהגיש לנציבות התלונות על השופטים, אין בהן כדי להעיד על משוא פנים כלשהו מצדה. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי מדובר במקרה קיצוני שבו יש להתערב בשיקול דעתו של השופטת, הסבורה כי היא יכולה להמשיך ולנהל את ההליך באובייקטיביות.

12. אכן, **"עצם הגשת תלונה לנציב תלונות הציבור על שופטים נגד השופט על יסוד התנהלותו בתיק האחר**

אינה מצדיקה את פסילתו מלדון בהליך דנא, שכן הכלל הוא כי הגשת תלונה נגד שופט אינה מקימה עילת פסלות אם לא הוכח חשש ממשי למשוא פנים מעבר לעצם הגשת התלונה" (ראו ע"א 7831/14 ד"ר משה וינברג ושות', עורכי דין ונוטריונים נ' יהודית גרינבוים, ניתן ביום 23.12.2014; ע"א 622/12 אברהם סימון נ' אלחריזי דורון, ניתן ביום 5.7.2012). זאת כך נראה אף עמדת הנציבות עצמה, כפי שבא לידי ביטוי בחוות דעת מס' 16/04 "שימוש בחומר שהוכן על-ידי הנציבות והחלטת פסלות בעקבות תלונה שהוגשה" נציבות תלונות על שופטים מיום 13.12.2004.

13. נכון הדבר בין אם התקבלה התלונה כנגד השופט, ובין אם לאו שכן "קבלת התלונה או חלק ממנה, עדין אין בה, כשלעצמה, כדי להקים עילת פסלות" (ע"א 941/06 ישראלה רוזנצוויג נ' רהיטי צרעה בע"מ, ניתן ביום 10.9.2006; והשוו עפ"ס (ארצי) 10808-12-10 מזל עובד נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 21.12.2010).

14. מצאתי לנכון להתייחס לטענת המערערת לפיה יכולה הייתה להעלות את טענת הפסלות עד למועד הדיון הראשון בהליך. תקנה 112ב לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), התשנ"ב-1991 קובעת כי "בתחילת הדיון בתובענה או בערעור, ולפני כל טענה אחרת, רשאי בעל דין לטעון טענת פסלות; לא היה באפשרותו לטעון אותה טענה בשלב האמור, רשאי הוא לטענה לאחר מכן, ובלבד שיעשה זאת מיד לאחר שנודעה לו עילת הפסלות". במקרה דנן, נודע למערערת על עילת הפסלות לכאורה כבר ביום 4.4.2016, הרי שממועד זה חל שיהוי בהגשת הבקשה לפסילת המותב, שלא ניתן לו הסבר מניח את הדעת (עפ"ס (ארצי) 24950-04-16 שרה נתניהו נ' גיא אליהו, ניתן ביום 23.5.2016), זאת במיוחד נוכח העובדה שבין המועד בו נודע למערערת על עילת הפסלות לטענתה לבין הגשת בקשת הפסלות אף הגישה המערערת כתב הגנה מטעמה בתביעה.

15. משאלו הם פני הדברים, נוכח כלל האמור, שוכנעתי כי נסיבות העניין אינן באות בגדר המקרים החריגים בהם ערכאת הערעור תתערב בחוות דעתו של השופט, הסבורה כי בידה לנהל את ההליך באובייקטיביות. כאמור בהחלטת השופטת גילה "הזכות לשבת במשפט היא גם החובה לעשות כן", ואין מקום לאינה בהיעדר צידוק בדין.

16. סוף דבר - הערעור נדחה. משלא הוגשה תגובת המשיב, אין צו להוצאות.

ניתן היום, י"ט חשוון תשע"ז (20 נובמבר 2016) בהעדר הצדדים וישלח אליהם.

הנשיא יגאל פליטמן